07/02/2021

A răspândit lumină şi speranţă. Patriarhul Teoctist, 106 ani de la naștere

Patriarhul Teoctist, de la a cărui naștere se împlinesc duminică 106 ani, „a lucrat, în contextul ostil Bisericii din vremea regimului comunist, pentru păstrarea credinţei și a valorilor culturale românești inspirate de ea”, iar după 1990 „a folosit libertatea pentru a urma tradiţiei româneşti privind prezenţa activă a Bisericii în societate”.

> *„A răspândit lumină şi speranţă prin multele biserici construite din temelie, prin multe canonizări de sfinţi români, prin reintroducerea religiei în școlile publice, prin reintegrarea învăţământului teologic în reţeaua de stat, prin reactivarea asistenţei religioase a preoţilor de caritate în unităţile militare, în spitale și în penitenciare, prin înfiinţarea multor centre social-filantropice pentru persoanele defavorizate, precum și prin înfiinţarea de cabinete ori centre social-medicale”, afirma*

Patriarhul Daniel despre predecesorul său.

„Un om evlavios şi înţelept, un păstor harnic şi răbdător şi un mare iubitor de Biserică şi popor”, l-a numit Preafericitul Părinte Daniel pe vrednicul de pomenire patriarh Teoctist.

Patriarhul Teoctist

Patriarhul Teoctist – Teodor Arăpașu – s-a născut în data de 7 februarie 1915 în satul Tocileni, județul Botoșani. A fost cel de-al zecelea copil al familiei Dumitru și Marghioala Arăpașu.

Al cincilea patriarh al României a intrat în mănăstire fiind numit frate la Mănăstirea Vorona în anul 1928, apoi la Mănăstirea Neamț în anul 1931.

A absolvit Seminarul Monahal de la Mănăstirea Cernica în anul 1940. A fost tuns în monahism la Bistrița, județul Neamț, sub numele *Teoctist* în data de 6 august 1935 și hirotonit ierodiacon în data de 4 ianuarie 1937.

În anul 1940 s-a înscris la Facultatea de Teologie din București, absolvind studiile de licență în 1945. În paralel, a îndeplinit diferite funcții administrative în cadrul Arhiepiscopiei Bucureștilor.

La data de 1 martie 1945 a fost transferat la Centrul Eparhial din Iași, fiind hirotonit ieromonah în data de 25 martie 1945 și hirotesit arhimandrit în 1946.

Între anii 1945-1947 a fost preot slujitor, iar apoi mare Eclesiarh la Catedrala Mitropolitană din Iași și Exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor (1946-1948). În această perioadă a urmat cursurile Facultății de Litere și Filozofie din Iași. În data de 28 februarie 1950 a fost ales în funcția de episcop-vicar patriarhal cu titlul *Botoșăneanul*, iar la data de 5 martie 1950 a fost instalat în această demnitate.

În timpul cât a fost episcop vicar patriarhal, părintele Teoctist a fost și secretar al Sfântului Sinod, rector al Institutului Teologic Universitar din București (1950-1954) și a condus diferite sectoare din cadrul Administrației Patriarhale.

În data de 16 septembrie 1962 a fost instalat ca Episcop la Arad (ales la data de 28 iulie) unde a păstorit 10 ani (între decembrie 1969 – decembrie 1970, locțiitor de Episcop la Oradea). La 25 februarie 1973 a fost înscăunat în funcția de Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei (28 ianuarie)

9 octombrie 1977 este data la care părintele Teoctist este intronizat în demnitatea de Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei (ales la 25 septembrie). Începând cu luna iulie a anul 1980 și până în ianuarie 1982 a îndeplinit și funcția de locțiitor de Mitropolit al Ardealului.

După moartea Patriarhului Iustin (31 iulie 1986) a devenit locțiitor de Patriarh, iar în data de 9 noiembrie 1986 a fost ales, iar la 16 noiembrie a fost întronizat ca Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

În perioada 7-9 mai 1999 Patriarhul Teoctist a primit la București vizita Sanctității Sale Papa Ioan Paul al II-lea.

După 21 ani de păstorire ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Părintele Teoctist a trecut la cele veșnice în data de 30 iulie 2007.

— basilica.ro